

Spm. nr. S 3043

Til kulturministeren (15/7 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Mener ministeren, at cirkus er kultur, og i bekræftende fald vil ministeren da overveje at lade danske cirkus få andel i kulturbevillingerne på lige fod med andre kulturforetagender?«

Svar (19/7 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg mener, at cirkus er en del af vor kultur.

Kulturministeriet søgte i begyndelsen af 1970'erne at gennemføre en analyse og en vurdering af de generelle cirkusproblemer i Danmark. Formålet var at få et grundlag for at vurdere, hvorvidt der eksisterer et støttebehov. De eksisterende cirkus ønskede imidlertid ikke at medvirke til analysens gennemførelse.

Jeg har her i foråret med Dansk Artist Forbund drøftet mulighederne for nu at få gennemført en beskrivelse af artistområdet i Danmark, herunder vilkårene for artisternes og cirkus' virke. Jeg har besluttet at nedsætte et artistudvalg. Jeg regner med udpege udvalgets medlemmer efter sommerferien og med, at udvalget kan afslutte sit arbejde næste forår.

Resultaterne af dette udvalgsarbejde vil indgå i mine overvejelser om, hvorvidt der bør etableres regler for ydelse af tilskud til cirkus, og/eller om der bør tages andre initiativer på cirkusområdet.

Spm. nr. S 2853

Til sundhedsministeren (4/7 96) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Vil ministeren ændre reglerne for apotekernes tavshedspligt over for lægerne i de tilfælde, hvor der finder åbenlyst videresalg af receptmedicin sted?«

Begrundelse

Når en apoteker udleverer receptpligtig medicin til en narkoman, finder der ofte et åbenlyst videresalg sted, uden at apotekerne – som reglerne er i dag – har mulighed for at underrette den læge, der har ordineret medicinen.

Svar (15/7 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det problem, som ligger bag det stillede spørgsmål, har flere gange været overvejet i Sundhedsministeriet. Jeg kan således oplyse, at ministeriet i maj 1995 forelagde spørgsmålet om apotekerens adgang til at videregive oplysninger til kundens læge for Justitsministeriet.

Af Justitsministeriets svar fra september 1995 fremgår, at en apoteker ikke strafrit kan videregive oplysninger til kundens egen læge. Videregiveelse forudsætter i almindelighed kundens samtykke. Justitsministeriet anfører videre, at indførelsen af regler, efter hvilken en apoteker eller dennes medarbejdere uden samtykke kan videregive oplysninger om en kundes medicinmisbrug til lægen/embedslægen, i givet fald bør reguleres i apotekerlovgivningen og ikke i straflovens mere generelle regulering af tavshedspligten.

I anledning af den konkrete sag fra Vejen apotek har jeg på ny i lyset af Justitsministeriets notat overvejet, om der er behov for at gennemføre en lovændring. I den forbindelse kan jeg om den gældende lovgivning oplyse følgende:

Videresalg af lægemidler er en kriminel handling, som det påhviler politiet at efterforske og anklagemyndigheden at strafforfølge. Det er ikke den receptudstedende læge eller embedslægeinstitutionen, som umiddelbart skal gribe ind i sådanne situationer.

Apotekerens tavshedspligt vedrører fortrolige oplysninger, som apotekeren har fået kendskab til i sin egenskab af apoteker. Til sådanne fortrolige oplysninger hører blandt andet kundens identitet og oplysninger om, hvilken medicin kunden har fået ordineret. Det forhold, at en kunde videresælger sin medicin på et apotek i fuld offentlighed, er ikke en fortrolig oplysning, som apotekeren kommer i besiddelse af i kraft af sin rolle som apoteker. Hvis apotekeren bliver vidne til en strafbar handling, har han derfor mulighed for, men ikke pligt til, at tilkalde politiet. Apotekeren kan ikke oplyse politiet om kundens identitet, eller hvilke lægemidler kunden har fået udleveret, men apotekeren kan give politiet de oplysninger, som også andre vidner – kunder eller apotekspersonale – kan give.

Det er som nævnt ikke lægens, men politiets opgave at gribe ind over for ulovlig handel med lægemidler. Det er efter min opfattelse derfor ikke reglerne for udveksling af oplysninger